

ב"ה, גליון קל סיון תשמ"ח

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר תפארת שלמה פרשת ויקהל

המשנה (אבות ו, א) כל הלומד תורה לשמה וכו' נעשה כמעין המתגבר. כי ענין המעיין הגם כי כל מימות שבעולם חולפים ועוברים עליו עודנו עומד בחזקת טהרה להיות מטהר כל הטובל בו אף שרבו הנוטפים על הזוחלים כי הוא בכח המתגבר

ויקהל משה את כל עדת בני"ו וגו' ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהי' לכם קדש וגו'. כבר בארנו ענין מעלת הצדיק יסוד עולם אשר מראשית בריאת העולם כן היה רצונו ית"ש שיהיה כן בכל דור ודור צדיק הדור כמ"ש (בברכת ההפטרה) צור כל העולמים צדיק בכל הדורות. ומעלות הצדיק גדול מאד והוא תועלת לכל הנלווים אליו וכל הנוגע בו טהור והוא מקוה טהרה לישראל. ובזה י"ל המשנה (אבות ו, א) כל הלומד תורה לשמה וכו' נעשה כמעין המתגבר. כי ענין המעיין הגם כי כל מימות שבעולם חולפים ועוברים עליו עודנו עומד בחזקת טהרה להיות מטהר כל הטובל בו אף שרבו הנוטפים על הזוחלים כי הוא בכח המתגבר. וכמ"ש במסכת (נדרים מ, א) ע"ש בפלוגתא בין הרמב"ם והר"ן אך בזה הכל מודים כי במקום הגומות המעיין הוא מטהר תמיד אף כי רבו הנוטפין. וזה הרמז לבחי' צי"ע כי כל הבאים אליו להטהר מכל הפגמים לכל הנלווים אליו וחוסים בו. והוא כמעין המתגבר על כל המימות שחולפים עליו כן הצדיק מטהר

לכל הבאים אליו אף רבו הנוטפים גם על הזוחלים רמז לבחי' יצה"ר שנקרא זוחל כמ"ש (דברים לב, כה) חמת זוחלי עפר. והבן. וז"פ (במדבר יט, יח) ולקח אזוב וטבל במי' איש טהור כמ"ש במ"א לרמז שהבא אל הצדיק צריך להיות שפל בעצמו כמו אזוב ועי"ז יטבול במים הוא התורה של איש טהור הוא הצדיק. וז"ש (יומא ח, ט) אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר אתכם וגו' כמ"ש (ירמיה יז, יג) מקוה ישראל ה'. הרמז בזה כי ענין הטהרה הי' צריכין להזות עליו ג' וז' והוא הטהרה בחוץ ואח"כ נכנס בתוך המקוה אז הוא טהור כן ג"כ ענין הצדיק להיות כמו מקוה המטהר לכל הבא בתוכו. ולזה נמשל ג"כ למעיין אם הוא מעין עוה"ב שכל מגמתו הוא במס"נ עבור כלל ישראל לטובת הדור כמ"ש (בזמירות שב"ק) בביאת גואל לחיי עוה"ב גואל כזה המוכן למס"נ לחיי עוה"ב עבור כנ"י.

וז"ש בשופטים (ה, ט) לבי לחוקקי ישראל המתנדבים בעם ברכו את ה'. לפמ"ש (מגילה ח, א) מה בין נדר לנדבה. נדר הרי עלי. נדבה הרי זו שהוא מוכן תיכף כן הוא מוכן ללכת עבורם לחיי עוה"ב במס"נ וזה ענין המתנדבים בעם ברכו את ה'. פי' שבכחם להוריד השפע לטובת הדור. ונחזור לעניננו ויקהל משה את כל עדת וגו' לפמ"ש כי הצדיק הוא כולל הדעת של הדור ולפי הידוע במעשה העגל חטאו במחשבה הוא בחי' הדעת וכאשר פגמו בהדעת לקח משה מהם האלף אורות כמ"ש (שמות לג, ו) ויתנצלו בני' את עדים ומבואר בכתבי האר"י כי בשבת מחזירים להם כמ"ש (בתפלת שב"ק) ישמח משה במתנת חלקו. וזה ענין סמיכת הפסוקים ויקהל משה וגו' זה הדבר אשר צוה ה' ששת ימים תעשה מלאכה וגו' שהקשו כל הראשונים מפני מה הקדים משה אזהרת שבת לצווי מלאכת המשכן. אך לפי הנ"ל ניחא כי רמז משה לזה מאשר כי בחיים חיותו היה בכחו לתקן להם בלי' הדעת שלהם כמו שמסיים הפ' (שמות לה, כ) ויצאו כל עד"ת ישראל מלפני משה אותיות דע"ת שהיו יוצאים לפניו בתיקון הראוי כנ"ל. אך מאשר היה יודע כי לא לעולם יהיה יחד עמהם ומה יעשו הדורות הבאים אחריו. ולזה סמך מצות אזהרת

שבת אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם ששת ימים וגו' לפי
הידוע כי גם שבת הוא התיקון לבחי' הדעת כמ"ש (שם לא, יג) לדעת
כי אני ה' מקדשכם כי גם כח השבת היא בבחי' צי"ע כחו של משה
אשר אתפשטותיה בכל דרא להיות גם כן מקוה טהרה לישראל לתקן
בחי' הדעת לנכון:

(המשך אי"ה בגליון הבא)